

29.11.2010.g.

Danas sam posebno radostan. Ne samo zbog toga što je danas radni dan, ponedjeljak, a na misi zornici je bila puna crkva nas vjernika koji smo slavili Gospodina. I ne samo zbog toga što sam se danas uvjerio da mi je jučer onaj čovjek govorio istinu i došao je danas opet na misu zornicu. Još me onako dodirnuo za ruku kada sam stajao u redu za primanje hostije. **HVALA DRAGOM GOSPODINU.**

i ne sam zato što nas je naš kapelan, slaveći s nama misu, obradovao riječima da prisustvovanjem misama zornicama činimo i djelo pokore. I za sve to sam radostan i zahvaljujem Gospodinu.

No, posebno sam radostan jer sam jučer navečer i danas ujutro prvi put osjetio, onako u sebi, da sam radostan kada znam da se trebam pomoliti. Molim se svaku večer Molitve Svete Brigite, prekrasne molitve koje je Gospodin objavio toj svetici da ih ona prenese nama. A iza njih pomolim se i Krunicu Božjeg milosrđa te druge uobičajne molitve. Ujutro dođem na misu pola sata prije da izmolim Krunicu Blažene Djevice Marije a poslije mise još ostanem da se pomolim više desetica za razne nakane. I tako, do sada mi je to ponekad i znalo biti teško. Zlo mi je odvlačilo pažnju, u misli mi je dolazilo kako je to dugo moljenje, da me bole koljena, da mogu koji put i preskočiti moljenje, itd. Ima zlo sto načina kako da nas pokuša spriječiti u moljenju. I ja sam se do sada uspješno s njim borio. I izmolio sve što sam si odredio.

Ali jučer, a pogotovo danas, kada sam se sjetio što sve trebam izmoliti, **OSJETIO SAM RADOST. RADOST MOLITVE.** Bio sam radostan kada sam se pripremao za molitvu i bio sam radostan kada sam molio i kada sam završio molitvu. Po završetku molitve, iz crkve sam izašao sa osmjehom na licu.

To mi se sada prvi puta dogodilo onako da sam to osjetio i da to pamtim. Kako je to lijepi osjećaj, **RADOST MOLITVE.**

Tek sada sam, barem malo, osjetio ono što su naši sveci, poput Svetog župnik Arškog, poput

Svetog Franje ili Svete Rite osjećali kada su se po cijele dane molili. Do sada sam se uvijek pitao kako su to mogli, kako su to izdržali, onako na koljenima, ne osjećajući ni glad ni žeđ ni bol ni dosadu ni umor. Sada mi je Gospodin dao naslutiti kako to izgleda kada moliš iz srca. Njima je svima dao RADOST MOLITVE. Ne znam da li ju sada i meni daje. Ali znam da mi se nešto posebno dogodilo. Radovao sam se molitvi kao najljepšem uspjehu u poslu, kao najljepšem druženju s obitelji i prijateljima.

I znam zašto. Jer je Gospodin bio sa mnom a ja sam otvorio srce za sebe i za druge.

RADOST MOLITVE. O, kako je to lijepo! Ako do sada to niste osjetili, DAO VAM GOSPODIN DA TO OSJETITE USKORO. BLAGOSLOVLJEN BOG U VIJEKE.